

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

14. Quæ sunt meditanda feria quarta officium nocturnum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

illecti concupiscentijs vel alijs, non dolent hinc egredi. Et post horum vel aliquot eorum meditationem prout noueris sufficere ad compunctionem & deuotionē excitandam, assume personam rei vel serui, qui dominum suum offendit: & humilitatis & doloris affectu forma orationem ex intimis cordis tui sicut supradictum est: recognoscensq; tuam miseriam postula misericordiam dicens: O Domine, bone, pulcherrime, dulcis, misericors, miserere huius peccatoris: quem pretioso sanguine filij tui redemisti. Et his dictis implora misericordiam nostri redemptoris ponens inter te & Deum pretiosam suam mortem & passionem dicens vt supra: O Domine per sanctā passionem pretiosissimi filij tui, qui pro me in ligno crucis immolatus est, propitius esto mihi peccatori. Et post hęc cōuertere tuæ meditationis oculum ad Dominam nostram postulans auxilium ab ea, sicut supra est expositū. deinde ad sanctos illius feriæ: & specialiter ad sanctum cuius solennitas illo die agitur. Et tandem adorans, magnificans, gratiasq; agens tuum terminabis exercitium secundum ea quæ fuerunt dicta in fine secundæ feriæ.

DE HIS, QUAE POST MATVTINORUM expletionem feria quarta sunt meditanda.

CAPVT XIV.

Igitur feria quarta ad oratorium veniēs postquam te signaculo crucis insignieris, spiritūq; recollexeris secundum quod feria secunda diximus,

ximus, forma meditationes circa pœnas inferni hoc modo :

Debes frater cōsiderare pœnas inferni ipsumque infernum secundum aliquas similitudines, quas Sancti in hac materia assignant.

CONSIDERA quoddam teterrimum chaos, quendam locum sub terra tanquam quendam profundissimum puteum totum ignitum.

Ciuitatem quandam horribilissimam & maximam, tenebrosam, flammis teterrimis & terribilibus succensam & ardentē : vbi cōmorantes validos emittunt clamores, v'lulatus, & omnes miserabiliter ac inconsolabiliter plangunt præ dolorū magnitudine & numero sitate. nec est lingua mortalis q̄ eos sermone explicare valeat.

Per has & similes figuras inexplicabilem pœnarum acerbiteratem. Nam vt B. Augustinus dicit tantum ignis inferni ab isto igne distat, quantum verus distat ab igne depicto. Et idem considera circa algorem & fœtorem. Acerbitas pœnarum clare patet in stridore dentium, gemitibus, planctibus, & blasphemijs quas in Deum inferunt.

Pœnarum multipliciteratem. ibi est teterrimus ignis qui nunquam extinguitur intolerabilis algor, intolerabilis fœtor, palpabiles tenebræ. ibi omnes sensus incessabiliter cruciabuntur. Visus, in terribili dæmonum aspectu. Auditus, in gemituum, fletuum, & clamorum auditione.

CONSIDERA miserabilem societatem, & tormentorum immanissimam feritatem : sunt enim absq; vlla pietate, neque in torquendo lacerant neq; ad misericordiam vnquam inclinatur: sed

insultantes eis quos cruciant, dicunt, Vbi est nūc vestrae gloriae claritas? vbi status vestri sublimitas? vbi superbia? vbi deliciae? & sic de alijs vitijs.

Quomodo in omnibus mēbris damnati vexantur: sed in his acerbius quibus deliquerunt.

Pœnas interiores, scilicet consciētiae remorsum, & vermen qui nunquam morietur. Quis igitur sufficienter contemplari poterit quātum reprobis ibi crucientur? eo quòd in hoc mundo viuentes modicis & quasi momentaneis laboribus huius vitæ, illos acerbissimos & nunquam finiendos, euadere non curauerunt, cum potuerunt.

Interiores passiones, quantum in ipsis regnabunt. Erunt enim vltra quàm dici potest iracundi, & inuidi sicut canes rabidi, recordabuntur quidem præteritorum peccatorum, & præcedentium deliciarum ad suppliciorum augmentum: & lamentantes dicent, Quid profuit nobis superbia? quid luxuria? quid cupiditas? quid gloria temporalis? quid carnis oblectamenta?

Pœnarum diuturnitatem, quarum nullus est finis; neque per millia millium annorum, quia ibi nulla est redemptio, & per consequens neque finis.

Frater igitur dilectissime cōscientia tua præmissis meditationibus stimulata, conuertere ad Dominum dicens in corde tuo, O altitudo sapientiæ & scientiæ Dei quam incomprehensibilia sunt iudicia tua. O Domine quot cruciantur in inferno pro vno solo peccato? Et ego qui

tot & tanta commisi, quantarum sum reus pe-
narum, iustissime reus sum damnationis eter-
næ, obnoxius enim sum omni supplicio, & in-
dignus omni beneficio. Itaque his verbis aut si-
milibus ex intimis præcordijs prolatis, humilia
coram Domino animam tuam, ante cuius es cõ-
spectum. Nam cùm orationi intendis, firmiter
debes credere te esse coram Domino, & quo te
magis mortis æternæ reum iudicaueris & intra
te humiliatus fueris, eo citius absolutus eris &
in altiori statu subleuaberis. itaque dolore com-
punctus erige per spem animam tuam: & fida-
cia veniam consequendi, deuotè forma oratio-
nem in intimis cordis tui assumens personam
rei, & humilitatis & timoris affectu, tuas calami-
tates & miseras recognoscēs, implora diuinam
misericordiam: & age gratias eius contemplans
beneficia, secundū quod dictū est in alijs ferijs

IN QVIBVS MEDITATIONIBVS DE-
*bet religiosus exerceri feria quinta post matu-
tinalem synaxim.*

CAPVT XV.

Feria quinta constitutus in loco orationi de-
putato, armans te sacro crucis vexillo colle-
cto spiritu, sicut patuit feria secunda sic forma-
bis meditationes circa finale iudicium.

ATTENDE quantus erit terror, cum illam
Archangeli tubam, & illa tam terribilia signa
tonitruorum & fulgurum audient, & videbunt
peccatores. Turbabuntur horrore terribili vlti-
tra quàm dici potest.

ATTEN-